

Olandų gatvėje, vasarą

Olandų gatvėje, vasarą,
lenkiško kotedžo griuvėsiuos
sėdėjom abu su Tūla,
minoriškai rūkėme „Salem“,
ašai chalatu ligonio,
jinai suknele marškonio,
lyg šeichai leidome dūmus
ir buvo neaišku, kodėl
tenai, tolimoj šermeninėje,
groja karelių džiazas,
ir plaukė, žinoma, ašaros:
ašarų upė Nerin.
Nėra juk kareliško džiazas,
yra tik kareliškas beržas
ir iš kareliško beržo
dirba puikius karstus;
tad aš pasakiau mergaitei:
klausyk, ir Olandų gatvėje,
didžiulėj Olandų gatvėj
olandų seniai nėra!
Smulkutė Lady tylėjo,
ji viską puikiausiai suprato,
paskui pasakė: aš eisiu,
ir aš pasakiau: tai eik.

Ir vis dėlto tąsyk grojo
per šermenis džiazas karelių,
ir ašaros visgi riedėjo
nuo kalno tiesiai Nerin.
Meluoju, aišku, čia viską,
bet kaip smagu pameluoti,
juoba kad Olandų gatvėj
olandų tikrai nėra!

Naktinis pasivaikščiojimas po senamiestį

O miesto topografija raiški:
Štai kontora, štai paštas, štai alinė.
Architektūros kažkurios rūšis,
Priglaudus duonos krautuvę ir blyninę.

Mane aplenkia tylinti minia,
Paplūdus iš naktinio kino seanso.
Nuo šio skelbimo su sena žinia –
Keli žingsneliai ligi Renesanso.

Rytų Europos kalbos ir balsai,
Kuriais klejoja sūrstelėjęs vėjas,
Vos girdimi – į juos įsiklausai,
Su lietumi į rūką įsiliejęs.

Raudonas klinkeris suminkština žingsnius:
Ant dvigubo likimo pasirėmęs,
Mickevičius šlifuoja vėl linksnius,
Už jo pečių – Malūnų gatvės rėmai.

Jau apėjai? Nubudiniai, budai?
Akim atlaikęs naktį, miesto įtampą.
Raudonai taip, geltonai, taip rudai
Pirmasis spindulys į gatvės deltą įteka.

Toks liūdnas, o šviesus

Bevardis skardis, kriaušė draikos –
Pasaulis dar drąsus.
Prošal praeina mūsų laikas –
Toks liūdnas, o šviesus.

Ir smėlis byra – pilnas saikas –
Pasaulis dar gausus.
Sausu kriokliu nušniokščia laikas –
Iškart prieš mus visus.

Ir nepriminsiu tau – ne vaikas –
Nukrėsdamas lašus,
Atgal piktai nuskrieja laikas,
Atgal pro mus visus.

Ir netiesa, kad kas nors baigias, –
Vien tikras ir vėsus
Lyg smėlis užpila mus laikas –
Toks liūdnas, o šviesus!

Slėnis

Mėnulis – senas narkomanas,
Gal netikit, bet žvelkit štai:
Pro langą siurbia kraują mano
Nuožmiai, tulžingai ir karštai.

Jei tokią naktį atsikelsi
Ir eisi ten, kur kojos ves,
Tai pro cementą daigas kalsis,
O rūkas paklaidins gatves

Nuo Bekešo ligi Vilnelės,
Nuo sinagogos lig Neries.
Pilki kareiviai tarsi pelės
Nuo ūkanos lėtai girtės

Ir ties liaunas rankas į šalį.
O rankos niekur neužklius.
Tik tu stovėsi skaisčiai žalias,
Nes rūkas mėgsta atkaklius,

Nepavojingus mėnulėnus.
O ten, žemai, rūke praplauks
Ir piktžolių prižėlęs slėnis,
Ir šlapios gatvės po lietaus.

Rečiau gyvenime, dažniau kine

Rečiau gyvenime, dažniau kine,
Dažniau pavasarį, rečiau ne žiemą
Dvilypis jausmas suima mane
Ir aš be vargo apibėgu žemę.

Kai kur nulaužęs šaką palieku,
Kai kur ant laužo verdu vieną uodą.
Visur vienodai lengva ir sunku –
Prie kremlių, piramidžių ir pagodų.

Rečiau rašau, dažniau pasirašau
Anketų uodegoj, ant mūro sienos,
Dažniau spalvas ir atspalvius maišau
Ant žalio dugno liepos mėnesienoj.

Rečiau gyvenime, dažniau kine,
Dažniau be vargo apibėgu žemę,
Dažniau tikrovėje, rečiau mene
Taisau klaidas ir atkartuju temą,

Kurios dažniau nėra, rečiau yra
Kaip yra skaidulos ir žūsta ikrai.
Dažniau prasideda kita era,
Bet vis rečiau pasaulis lieka tikras.

Todėl dažniau sunkiau ką pasakyt:
Kine rečiau, gyvenime – kas rytą.
Rečiau matai dažniau kitas akis,
Rečiau renkies save. Dažniausiai – kitą.

Pasaulis

Pasaulis toks neįjuntamas,
nevokiamas, nematomas.
Pasaulis neapskundžiamas
tarytum ultimatumas.

Jisai visų ir niekieno –
ne tavo ir ne mano.
Dalijasi be liekanos,
todėl ir neįjmanomas.

Šviesus ir neteisingas,
praeina jis nevaromas.
Jis it rakštis įstringa,
pirštu mat nepadaromas.

Suprasit, jei netingite –
pasaulis tiktai menamas.
Nubunda ir užminga,
kaip ir patsai gyvenimas.

Pasaulis neapskundžiamas
tarytum ultimatumas.
O aš esu tik Kunčinas –
negirdimas, nematomas.

[2000]